

130

1572-αρχές 18^{ου} αιώνα. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Ικαρία.

Α. Τσελίκας, *Ικαριακά έγγραφα του 16^{ου} και 17^{ου} αιώνα από το αρχείο της Πανικαριακής Αδελφότητας Αθηνών*, Αθήνα 2000, σ. 17-85, αρ. 1-117.

131

1573-1817. Ιδιωτικά και νοταριακά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Κωνσταντινούπολη, Σαντορίνη, Χάνδακας.

Α. Τσελίκας (επιμ.), *Μαρτυρίες από τη Σαντορίνη (1573-1819)*, Αθήνα 1989, σ. 75 αρ. 1, σ. 76 αρ. 3, σ. 77 αρ. 5, σ. 78-83 αρ. 8-9, σ. 88-89 αρ. 16, σ. 89 αρ. 18, σ. 93-94 αρ. 32, σ. 103-104 αρ. 48, σ. 105-106 αρ. 55.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΑΤΡΙΜΟΝΙΟ

1710, 22 Μαρτίου

«... Εἰς τὸ φράγγικον μοναστήρι τῆς ἁγίας Κατερίνας τῆς Σιένας ἐκεῖ κατα παρισίας τῆς ἐν Χριστὸν εὐλαβεστατης καὶ πολλὰ ἐνδεσίμης κυρίας καθηγουμένης καὶ πάσις τῆς ἐν αὐτῶν ἀδελφῶν τῆς προσκαλεμένος ἐγὼ ὁ ὑπογραμμένος καντζελαριος Σαντορήνης ἀπὸ εἵστασιν τῶν διονῶν ἀδελφιῶν ἤγουν σορορ Κατερινετας καὶ σορορ Μαρίας Ροζάνα, θηγατεραις τοῦ ποτὲ αφέντη Ντζουάνε Κρησπου ἀπὸ τὸ νησι τῆς Πάρος ἐκ τὸ καστελι τῆς Ἀγουσας. ἐστοντας ἀρφαναῖς ἀπὸ κύρη Θεοῦ οἰκονομίας, τοῦ ὁποίου ἡ χάρις ταῖς ἐπρόβλεψεν καὶ ἐφίλαξεν ἀπὸ πολλὰ κύντηνα τοῦ ψεύτικου φθαρτοῦ καὶ ἀρνίθησαν τὰ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐνκόσμια, νὰ δουλεύσουν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸν τὸν νιμφίον τως εἰς τὸ εὐτιχισμένο ἀνολεγόμενο μοναστήρι τῆς καλογερηκῆς τάξις τοῦ ἁγίου Δομινήκου φωτισμέναις ἀπὸ τὸ παναγιὸν Πνεῦμα, εφχαριστημέναις ὑποσχίθηκαν. Ἄλλα ἔστοντας τέσερα ἀδέλφια καὶ ἡ μάνα τως νὰ παντρεύτικε, ὡς τὴν ἐφώτισεν ὁ Θεὸς διὰ τὸ καλλιτερόν της, καὶ ὁ ποτὲ ἀνολεγόμενος κύρης νὰ ἔκαμεν διαθήκην ἰδίου του χωρός, ὡς φένηται κόπια ἐκ τοῦ ἰδίου ἀουτέντικου, καὶ ἀφίνει τὸ γονικόν του εἰς τὰ παιδια του κηνιτὸ καὶ ἀκνήνιτο καὶ μερικὰ τῆς πρότης τὰ σπίτια μὲ ρούχα καὶ μαλαματικὸ ὡς νηκοκύρης καὶ ἐξουσιαστής τοῦ κάθε πρᾶμμάτου, ἔτζει εἰς δῆναμην τοῦ τεσταμένου ξέχος τὰ λεγόμενα σπιτια ὁποῦ ξεχορίζει τῆς πρότης, γρικάτε διὰ τὴν πρότην, ἡδὲ τὸ στάμπιλε γρικάτε τῶν τεσάρων ἀδελφιῶν. Καλὰ καὶ νὰ λέγει ἡ μάνα νὰ τὰ μηράση τὸ δίκεο τοῦ κάθε ἀδελφιοῦ, νὰ ξεχοριστῇ ἀπὸ ἀξιους καὶ τιμημένους νηκοκήριδες κάθε ἀδελφῆ νὰ ξέρη τὸ ἐδικόν του, καὶ ἐπηδὶ ὁ ἀδελφός μας ὁ πρὸ Φραντζέσκος δια νὰ τελειόση τήμιος εἰερέας κατὰ τὸ ρίτο μας καὶ των προγονιῶν μας, χρία νὰ ἔχει ἀρκετὸ τὸ πουργί του, ἐμεῖς οἱ δύο ἀδελφαῖς μὲ ἀποφασισμένην μας γνώμην, βουλὴν καὶ θέλισιν τοῦ δοριφοροῦμεν καὶ χαρίζωμεν ἀπὸ τὴν σήμερον ὁ τι ἀδερφομίρη μᾶς ἐγκίζη καὶ μέτέχομεν ἀπὸ τὸν κύρη μας ἐδικό του τῆς

